

DIALOOG 1

- A:** Ik ben naar de dierentuin geweest. *(B: merkt hem niet op)*
Ik zei, ik ben naar de dierentuin geweest. MENEER! IK BEN NAAR DE DIERENTUIN GEWEEST!
- B:** Hm?... Wat?... Sorry, had je het tegen mij?
- A:** Vind je het erg om even te praten?
- B:** Nou...nee, nee.
- A:** Ja, dat vind je wel; dat vind je wel.
- B:** Nee hoor; ik vind het niet erg.
- A:** Wel waar.
- B:** Nee; ik vind het helemaal niet erg, echt niet.
- A:** Het is... het is een mooie dag.
- B:** Ja. Ja, dat is het; heerlijk.
- A:** Ik ben naar de dierentuin geweest.
- B:** Ja, dat zei je geloof ik al...of niet?
- A:** Jij hebt vast een televisie.
- B:** Nou, ja, we hebben er twee; een voor de kinderen.
- A:** Kinderen?
- B:** Ja; twee meisjes.
- A:** Maar je wilde jongens.
- B:** Nou...natuurlijk, elke man wil een zoon, maar...
- A:** Je hebt het niet voor het kiezen?
- B:** Zo bedoelde ik het niet.
- A:** En er komen geen kinderen meer bij, of wel?
- B:** Nee. Niks erbij.
Waarom zei je dat? Hoe kan je dat nou weten?
- A:** Zoals je je benen over elkaar legt, misschien; iets in de stem. En misschien was het gewoon een gok. Is het je vrouw?
- B:** Dat gaat je niks aan!
(stilte)
Begrijp je dat?
(stilte)
Nou, je hebt gelijk. Er komen geen kinderen meer bij.
- A:** Je hebt het ook niet voor het kiezen.
- B:** Nee...ik geloof het ook niet

DIALOOG 2

(Er zitten mensen (of..?) achter het kind van A aan. A heeft het voor de deur bij B gelegd, maar zich bedacht. Ze stormt bij B naar binnen die het kind net vast heeft)

A: Verstop het, snel. Ze komen eraan. Ik heb het voor de deur gelegd, maar ze zijn nu zo dichtbij.

B: Wie komt eraan, wie zijn ze?

A: Vraag niet zoveel, ze komen het kind hier zoeken.

B: In mijn huis hebben ze niets te zoeken, waarom heb je hem weggedaan? Dat is een zonde.

A: Ze komen eraan, van achter die bomen. Ik had niet moeten weglopen, nu zijn ze kwaad. Wat moet ik doen?

B: Jezus Maria! Ze komen eraan!

A:: Ze zitten achter het kind aan.

B: En als ze binnenkomen?

A: Je mag het ze niet geven. Zeg dat het van jou is.

B: Ja.

A: Ze maken het dood, als je ze het geeft.

B: Ja, maar als ze me niet geloven?

A: Als je het hard genoeg zegt...

B: Ze branden ons huis boven ons hoofd af.

A: Daarom moet je zeggen dat het van jou is.(B knikt.) Schud niet zo met je hoofd en bibber niet zo, dat zien ze.

B: Ja.

A: Hou op met je 'ja', ik kan het niet meer aanhoren.

B: Ja.

A: Beloof dat je zegt dat het van jou is.

B: Ja.

A: Daar zijn ze.

DIALOOG 3

A: Ben je er klaar voor?

B: Eeh.. Ja.

A: Ja?

B: Ja.

A: Je moet het zeker weten.

B: Ik ben er klaar voor.

A: Het hoeft niet.

B: Jawel. Ik weet het zeker.

A: Oke.

B: Oke.

A: Goed. Dan moet jij, even kijken hoor, jij moet daarop gaan zitten en dan met je benen door die gaten.

B: Help me even, dat ding wiebelt ontzettend.

A: Je moet je laten zakken.

B: En mijn benen dan?

A: Die moeten door die gaten.

B: Ja ja.

A: Ik hou van je.

B: Nu even niet. Hè verdomme.

A: Lukt het niet?

B: Nee, het lukt niet Ik zit vast.

A: Waar?

B: Au.

A: Waar dan?

B: Au! Verdomme, wat een stom gedoe.

A: Ik vroeg of je het echt wilde.

B: Til me eruit.